

[Helge Adam Møller]

Jeg vil godt understrege og understrege meget stærkt, at formålet med denne yderligere forøgelse af den danske FN-styrke med ca. 150 mand ikke er at blande sig i borgerkrigen. De danske soldater skal ikke ned og skille parterne ad, som flere medier bliver ved at hævde, og som enkelte pensionerede oberster også gør opmærksom på. Det er en militær beskyttelse, en rent militær hjælpeindsats, og at der er brug for denne indsats, tror jeg ikke nogen i dette Folketing, uanset hvilken holdning man ellers har, er i tvivl om.

Der er hundredtusindvis af mennesker, der sulter, der er mennesker, der ikke har medicin, der er børn, der opereres uden bedøvelse, og vinteren nærmer sig i et land, hvor den har en anden karakter end i Danmark. Gør verdenssamfundet ikke noget, vil tragedien fortsætte, og vi ser til. Husk også, at de, der først og fremmest lider og dør, ikke er dem, der har våben i hånd, men dem, der, uanset hvilken minoritet de kommer fra, kun ønsker det samme som enhver dansk familie, nemlig at leve i fred og fordragelighed med kone, mand, naboer og børn.

FN-indsatsen og Danmarks deltagelse er også et politisk signal om, at FN og verden hverken kan eller vil acceptere, at uenigheder og modsætninger går ud over uskyldige. Gør vi intet, må man vel også sige, at det er et klart signal til andre diktatorer, andre generaler, andre minoriteter i denne verden om, at hvis man overtræder verdenssamfundets moralbegreber, dræber mennesker, begår folkedrab, vil FN protestere, og Danmark vil protestere, men vi vil i virkeligheden intet gøre, der kan afhjælpe katastrofen.

Det er også vigtigt her i debatten endnu en gang at få slået fast, hvad det er, de danske soldater skal deltage i. Opgaven er præciseret meget klart: De skal eskortere nødhjælp, altså mad, medicin og brændstof, de skal bevogte eventuelle nødhjælpsdepoter, så hjælpen kommer frem til de mennesker, der har brug for den, og de skal eskortere frigivne fanger, således at de kommer i sikkerhed. Det hele sker under FN's kommando, det er Sikkerhedsrådet, der har bedt om det, og der er intet medlem af Sikkerhedsrådet, der har stemt imod, at vi skulle løse denne opgave. Med hensyn til anvendelse af våbenmagt er det også klart præciseret, at disse nye styrker har nøjagtig samme opgaver som de 900 mand, vi har haft i det tid-

ligere Jugoslavien i over et halvt år. De skal bruge deres våben til selvforsvar, men denne gang ikke alene til at forsvare sig selv med. Hvis de f.eks. eskorterer en nødhjælpskolonne eller bevogter nogle frigivne fanger, skal de også forsvare hjælpekolonnen eller fangerne, men de må ikke bruge anden våbenmagt.

Lad mig så vende mig lidt mod, om det ikke er i overensstemmelse med de tanker, ideer og holdninger, som de fleste af os vel uanset parti har haft til FN's virke i fremtiden. Jeg husker udenrigsministerens tale under FN-generalforsamlingen sidste år, hvor han over for alle 166 lande klart gav udtryk for, at Danmark håbede, at FN i fremtiden kunne spille en mere aktiv rolle og være med til at forhindre, at konflikter opstod, og, hvis de alligevel var opstået, så få dem standset hurtigst muligt og hjælpe de uskyldige ofre. Dette er i overensstemmelse med den holdning. Som medlem af Udvalget vedrørende Dansk Sikkerhedspolitik husker jeg også den beretning, vi afgav 24. juni sidste år, hvori samtlige partier i dette Folketing minus Fremskridtspartiet skrev, at vi ønskede, at FN i fremtiden skulle udføre en mere aktiv rolle inden for FN-charterets kapitel 7, det er det kapitel, der giver FN mulighed for i særlige tilfælde også at gribe ind med våbenmagt for at stoppe konflikter. Vi bad altså dengang regeringen arbejde i FN for noget, som er langt mere vidtgående end det, vi i dag skal tage stilling til, en rent humanitær hjælpeaktion. Derfor burde der ikke være nogen tvivl om, at det selvfølgelig er et stort flertal i Folketinget, der vil vedtage det.

Selvfølgelig må der stilles nogle krav, inden vi sender danske soldater til en sådan opgave, som i hvert fald på nogle områder er ny i forhold til dem, vi kender. Jeg synes, at den socialdemokratiske forsvarsordfører i går via Ritzau Bureau og i Det Fri Aktuelt meget tydeligt redegjorde for nogle principper, hvortil Det Konservative Folkeparti kun kan sige: Vi er et hundrede procent enige. Hr. Hans Hækkerup sagde, at der måtte stilles følgende krav:

Der skulle være tale om, at styrkerne skulle være under FN-kommando. Vi er enige. Der skulle være tale om, at opgaven var at eskortere humanitær bistand. Vi er enige. Der skulle være tale om, at man kun anvendte FN-frivillige samt professionelle soldater. Vi er enige. Der skulle være tale om, at ingen soldat blev